

prima instanță - (Judecătoria Drochia) V. Zaporozjan

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Victor Vlas, reprezentat de avocatul Boris Lichii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Șapoșnicova împotriva lui Victor Vlas cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Victor Vlas și menținută hotărârea Judecătoriei Drochia din 23 martie 2015,

c o n s t a t ă :

La 31 octombrie 2014 Valentina Șapoșnicova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Vlas cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a transmis cu împrumut pârâtului următoarele sume de bani:

- conform recipisei din 27 decembrie 2011 suma de 2 800 dolari SUA și 1 300 euro;

- conform recipisei din 03 mai 2011 suma de 1 500 dolari SUA;

- conform recipisei din 24 martie 2011 suma de 500 euro;

- conform recipisei din 23 februarie 2011 suma de 1 000 euro;

- conform recipisei din 20 aprilie 2012 suma de 800 euro și 1 600 dolari SUA.

Astfel, datoria totală a pârâtului constituie suma de 6 400 dolari SUA și 3 100 euro.

Menționează că conform recipiselor sus-menționate nu a fost stabilit un termen pentru rambursarea împrumuturilor.

Astfel, la 18 august 2014 a expediat pârâtului notificări, fiindu-i acordat un termen de 30 de zile pentru rambursarea împrumutului, însă, deoarece acesta nu a restituit suma datorată în termenul acordat, a fost nevoită să se adreseze cu prezenta acțiune în judecată.

Solicită Valentina Șapoșnicova încasarea de la Victor Vlas a datoriei în sumă de 6 400 dolari SUA și 3 100 euro.

Prin hotărârea Judecătoreiei Drochia din 23 martie 2015 s-a admis acțiunea înaintată de către Valentina Șapoșnicova împotriva lui Victor Vlas.

S-a încasat de la Victor Vlas în beneficiul Valentinei Șapoșnicova datoria în sumă de 6 400 dolari SUA, sau echivalentul în valută națională la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la Victor Vlas în beneficiul Valentinei Șapoșnicova datoria în sumă de 3 100 euro, sau echivalentul în valută națională la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la Victor Vlas în beneficiul Valentinei Șapoșnicova cheltuielile de judecată în mărime de 9 091 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, pârâtul Victor Vlas a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016 s-a respins apelul declarat de Victor Vlas și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Drochia din 23 martie 2015.

La 29 iunie 2016 Victor Vlas, reprezentat de avocatul Boris Lichii, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, cu restituirea pricinii pentru rejudecarea apelului, în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o subiectivă, nemotivată și inequitabilă.

Consideră că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Invocă recurentul că prin emiterea hotărârilor, instanțele de judecată ierarhic inferioare l-au privat de dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, încălcându-i dreptul de acces la justiție și dreptul la o apărare efectivă, cu respectarea principiului contradictorialității.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016 a fost depus la 29 iunie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Victor Vlas reprezentat de avocatul Boris Lichii și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Victor Vlas reprezentat de avocatul Boris Lichii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Victor Vlas, reprezentat de avocatul Boris Lichii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari